

UITSpraak 13 - 061

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van XXX, appellante

tegen

XXX, in hun hoedanigheid van beoordelaars van de Masterthesis, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Met de op 8 mei 2013 ingekomen brief van 6 mei 2013 tekent appellante beroep aan tegen het besluit van verweerder van 28 maart 2013, waarbij de beoordeling van de Masterthesis is vastgesteld op een 5.

Door appellante wordt - kort weergegeven – aangevoerd dat haar Masterthesis (scriptie) negatief is beoordeeld, waardoor zij haar studie niet volledig kan afronden. Appellante wijst erop dat onderlinge verstandhouding met verweerder, XXX, vanaf het begin van de onderzoeksparticipatie moeizaam verliep. In 2010 heeft appellante om deze reden een studieadviseur gevraagd of zij een andere begeleider kon krijgen. Dit bleek alleen mogelijk indien zij haar onderzoeksuren bij een ander project opnieuw zou uitvoeren. Omdat appellante al veel tijd in het onderzoek had gestoken, heeft zij dit niet gedaan.

Appellante is van mening dat de begeleiding inadequaet is geweest, omdat zij onvoldoende ondersteuning heeft gehad bij het schrijven van de scriptie.

Appellante wijst erop dat in de eindbeoordeling is opgenomen dat de rode draad in het stuk ontbreekt, maar dat zij geen hulp heeft gekregen om het stuk tot een 'pakkend geheel' te maken. De feedback die zij gedurende het schrijven van de scriptie heeft ontvangen, zag vooral op het vormen van juiste zinnen en grammatica. Appellante erkent dat dit haar zwakke punten zijn, maar wijst erop dat de scriptie niet om deze reden met een onvoldoende is beoordeeld.

Daarnaast licht appellante toe dat de feedback niet consistent is geweest. Bij de voorlaatste versie moesten er vele wijzigingen worden doorgevoerd, waaronder de inleiding en hypothesen. Ook de discussie is als geheel vervangen in de laatste versie.

Appellante is de mening toegedaan dat de scriptie met een juiste begeleiding wel tot een goed einde zou zijn gebracht. Appellante verzoekt de scriptie door een onafhankelijk derde te laten herbeoordelen.

Bij brief van 24 mei 2013 is een verweerschrift ingediend. Daarin is aangegeven dat de scriptiebegeleiding niet alleen heeft plaatsgevonden door XXX, maar ook door XXX. De

Uitspraak

13-061

Blad 2/5

begeleiding heeft bestaan uit schriftelijke feedback op door appellante geschreven stukken, het voeren van gesprekken naar aanleiding van feedback, en de mogelijkheid om de begeleiders te benaderen over het scriptieproces.

Verweerder licht toe dat de beoordeling van de scriptie op zorgvuldig overleg tussen de begeleiders berust, waarbij XXX als examinator de eindverantwoordelijkheid draagt.

Verweerder verklaart dat appellante in september 2010 is begonnen met het masterproject. Gedurende de eerste periode is zij vooral bezig geweest met praktische werkzaamheden. Vanaf het voorjaar 2011 is er op zeer regelmatige basis contact geweest tussen appellante en XXX over de scriptie, en verwijst hiervoor naar een aantal e-mails in de bijlage van het verweerschrift. Verweerder wijst erop dat tussen april 2011 en april 2012 dertien begeleidingsgesprekken zijn gepland die zagen op het onderwerp en onderzoeksvoorstel. Van deze afspraken zijn er vier door appellante afgezegd of uitgesteld. Verweerder wijst erop dat het proces een aantal maal is stil komen te liggen, omdat appellante geen stukken inleverde. Verweerder geeft aan dat zij op die momenten contact heeft gezocht met appellante. Vanaf mei 2012 is de begeleiding geïntensiveerd, wegens de gebrekkige kwaliteit van de negende versie van het onderzoeksvoorstel. Tot december 2012 was er vrijwel wekelijks contact met appellante. Daarbij bleek dat de feedback onvoldoende constructief werd verwerkt, waarbij appellante er herhaaldelijk op is geweest dat de kwaliteit van het werk niet veldeed aan de verwachtingen en op welke aspecten verbetering getoond moest worden.

Verweerder merkt op dat in de periode van twee jaar 85 uur aan begeleiding is gegeven, terwijl een norm van 24 gebruikelijk is binnen het instituut. Appellante heeft uitgebreide feedback gekregen op negen onderzoeksvoorstellen, drie versies van data-inspectie, drie versies van de resultatensectie en twee versies van de complete scriptie, voordat de eindversie werd ingeleverd.

Voorts wijst verweerder erop dat na wederzijds overleg een onpartijdige, ervaren examinator van het Instituut Pedagogische wetenschappen (prof.dr. L. Alink) de scriptie heeft beoordeeld. De scriptie is geanonimiseerd aangeleverd.

Het beroep is behandeld op 12 juni 2013 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is in persoon ter zitting verschenen, in bijzijn van haar vader.

Verweerders, XXX, zijn eveneens verschenen.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 8 mei 2013 door het College ontvangen brief van 6 mei 2013 heeft appellante tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 28 maart 2013. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht ("Awb") en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek ("WHW") gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

**Uitspraak
13-061**

Blad 3/5

3. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het beroep richt zich tegen het besluit van 28 maart 2013, waarbij de beoordeling van de master scriptie is vastgesteld op een 5.

In de Course and Examination Regulations 2012 Master's Programme in Education and Child Studies 2012 (OER), is voor zover hier relevant, het volgende bepaald:

Article 6.3 Supervision of the Master's Thesis

6.3.1 The student draws up a graduation plan together with the supervisor. This plan is based on the study load laid down in Appendix A.

6.3.2 The plan referred to in 6.3.1 includes details on the frequency of sessions with the thesis supervisor and the manner of supervision.

In de Regels en richtlijnen van de Examencommissie van het Instituut Pedagogische Wetenschappen (R&R), is voor zo ver hier relevant, het volgende bepaald:

Artikel 4.9 Beoordeling eindwerkstuk

Het eindwerkstuk van de opleiding wordt steeds door twee examinatoren beoordeeld, waarbij de waardering in overleg wordt vastgesteld. Indien de examinatoren niet tot overeenstemming kunnen komen, dan wijst de examencommissie een derde examinerator aan. De derde examinerator heeft de beslissende stem.

Het College overweegt met betrekking tot het beroep dat zich richt tegen de beoordeling van de scriptie allereerst dat artikel 7.61 van de WHW onverlet laat dat de toetsing beperkt moet zijn en dat het College enkel kan beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht. Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Awb kan immers geen beroep worden ingesteld tegen besluiten, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een student die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of andere regels voor die examinering of toetsing. De examinerator is bij uitsluiting bevoegd tentamen te beoordelen en een judicium vast te stellen. Dit is niet anders voor de beoordeling van scripties.

Uit hetgeen uit de stukken en ter zitting naar voren is gebracht, is het College gebleken dat de totstandkoming van de scriptie langer dan gebruikelijk heeft geduurd. Eind maart 2013 zijn de eerste contacten geweest die betrekking hebben op het schrijven van de scriptie. De uiteindelijke beoordeling is twee jaar later op 28 maart 2013 vastgesteld. Appellante heeft aangegeven dat zij tijdens het schrijven van de scriptie te maken had met persoonlijke omstandigheden, die overigens pas achteraf bekend zijn geworden bij verweerder.

Wat daar verder van zij, het College is van mening dat de lange duur niet aan verweerder te verwijten is, nu uit de e-mailwisselingen blijkt dat appellant afspraken verzette en deadlines niet kon halen. Verweerder heeft er herhaaldelijk op gewezen dat de planning in gevaar kwam en niet kon worden gehaald en appellante is aangespoord werk in te leveren, al dan niet gekoppeld aan deadlines.

Niet betwist is dat feedback is gegeven op negen onderzoeksvoorstellen, drie versies van data-inspectie, drie versies van de resultatensectie en twee versies van de complete scriptie, voordat de eindversie werd ingeleverd. Voorts is ter zitting toegelicht dat XXX, 'naast'

Uitspraak

13-061

Blad 4/5

appellante 'heeft gezeten' om de onderzoeksvraag te schrijven. Daarnaast hebben beide begeleiders verklaard dat zij nog niet eerder een student zo veel begeleiding hebben gegeven. Het College verwijst hierbij voorts naar het urenoverzicht dat door verweerder is opgesteld, waaruit blijkt dat aan appellant 85 uur aan begeleiding heeft genoten, terwijl het instituut een norm van 24 uur hanteert.

De omstandigheid dat de tweede begeleider, XXX, feitelijk de rol van eerste begeleider heeft aangenomen, tezamen met XXX maakt dit niet anders. Het College merkt hierbij op dat deze situatie is ontstaan na een periode van afwezigheid van XXX, als gevolg van persoonlijke omstandigheden, en tevens verband hield met de intensieve begeleiding die appellante bij het schrijven van de scriptie nodig had. Appellante is hiermee naar het oordeel van het College niet in haar belangen geschaad en het College acht deze keuze begrijpelijk en niet onrechtmatig.

Ook is geen aanleiding voor het oordeel, zo het beroep van appellante daartoe strekt, dat de meer betrokken begeleiding van XXX een onafhankelijk oordeel van de scriptie in de weg heeft gestaan, nu van enige vooringenomenheid niet is gebleken en de scriptie bovendien nog door een derde lezer is beoordeeld.

Het College heeft daarbij tevens in aanmerking genomen dat de derde lezer, een hoogleraar, niet eerder bij de totstandkoming van de scriptie betrokken is geweest en de scriptie heeft beoordeeld zonder dat zij op de hoogte was van de identiteit van appellante. Ook zij was van oordeel dat de kwaliteit van de scriptie onvoldoende was.

Voorts is de Commissie van mening dat de 'Samenvatting op de beoordeling Masterproject' voldoende inzicht geeft op de totstandkoming van het de beoordeling.

Tot slot overweegt de Commissie dat van masterstudenten mag worden verwacht dat zij zelfstandig in staat moeten zijn en scriptie te schrijven. De begeleiding dient beperkt te blijven tot het bieden van handvatten, het sturen in de goede richting en het adviseren in de te volgen lijn. De begeleiding kan niet tot doel hebben dat de student stap voor stap aan de hand wordt genomen. Het eindproduct dient een zelfstandig geschreven product te zijn.

Gezien het bovenstaande is de Commissie van mening dat de beoordeling op goede wijze tot stand is gekomen en dat de begeleiding buitengewoon uitvoerig en intensief is geweest.

Nu ook overigens niet is gebleken van andere feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak

13-061

Blad 5/5

4. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. A.L.P. van Os-Ravesloot (voorzitter), prof.dr. E.P. Bos, dr.H.W. Sneller, dr. R. Stein en W. Labots LLB (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. W.J. de Wit.

mr. A.L.P. van Os-Ravesloot,
voorzitter

mr. W.J. de Wit,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: